

Verslag Wampex 18 november 2011, “Wandelclub Ome Loeks”

Met z'n achten zijn we (weer) aan dit avontuur begonnen. Voor sommigen was het alweer minimaal de 3^e keer en een enkeling waagde zich voor het eerst aan deze tocht of deed na een afwezigheid van een aantal jaren weer mee.

Goed gemust en evenzo goed voorbereid (we waren al ruim 1,5uur voor de start aanwezig) werden we om 17:00u met de start/stempelkaart op pad gestuurd, waar we al gelijk de eerste letter misliepen.

In de nevel en langs de nachtkarsen richting de “Levenslijn”, waar we opgewacht werden door een verslaggever en cameraman van Omroep Fryslan. Het korte interview wat we gaven werd helaas niet uitgezonden, maar de beelden wel. Altijd leuk om jezelf op een vlot richting de caravan midden op het meertje op tv terug te zien. Nadat we de routeboekjes in ontvangst hadden genomen, ging het bij de volgende route al gelijk mis. Midden in het veld waren we de route al kwijt en dus ook de letter. Gelukkig konden we de route wel weer oppikken en via de knipperlichten naar de mega-waterfiets.

Tjonge jonge, wat was er weer een hoop werk verricht met het maken van de wateropdrachten. De één nog mooier en spectaculairder dan de ander. Verreweg de mooiste was de tokkelbaan, ook omdat je door mist de andere kant nauwelijks kon zien en je niet wist waar je terecht kwam.

De volgende routes verliepen allemaal erg voorspoedig en gaven geen problemen. Totdat we bij de Klokkenroute kwamen, hier werd het steeds drukker en hebben we veel tijd verloren, uiteindelijk was het maar een ‘klein blokje om’, maar wij hebben volgens mij bijna alle paden in het bos gehad. De striproute –één van onze favorieten- verliep weer probleemloos. Bij de Maantjesroute hebben we ook heel veel extra (kilo)meters gelopen. Via de Audioroute, die we op afstand wel hebben gehoord, kwamen we ‘zomaar’ bij de post. Hier was dus de tokkelbaan, GEWELDIG!

Gelukkig nu weer een paar foutloze routes, inclusief de sfeervolle Kerstlinjesroute in een mooi dennenbos.

Route 24 was voor ons het breekpunt. Even niet goed opletten en we liepen totaal verkeerd. Uiteindelijk, na ruim een uur, weer terug gegaan –na lang zoeken- naar het einde van route 23 en hier opnieuw begonnen en warempel, nu ging het in één keer goed. Wel weer veel tijd verloren.

Een welkome rustpunt is natuurlijk de ‘Chocopost’ waar we ook heerlijk hebben uitgerust onder het genot van chocomelk, pepernoten en een stuk fruit. Daar waar nodig de batterijen verwisseld en begonnen aan het laatste stuk. De bungeevlotjes hebben bij 2 teamleden natte voeten opgeleverd. Hilarisch en angstig tegelijk. Ondanks dit, toch wel een hele leuke wateropdracht.

Via de videoroute en de pestkaartenroute, die beiden vlekkeloos verliepen kwamen we aan bij de doolhofroute. Of het lag aan het tijdstip, het was inmiddels 03:30u, weten we niet, maar hier kwamen we niet uit. Ja, wel op papier. Toen we uiteindelijk op goed geluk op de hoofdweg uitkwamen, waar ook de startplaats aan lag, hebben unaniem besloten dat het genoeg was en zijn toen richting de finish gelopen. Hier kwamen we moe maar voldaan rond 04:30 aan. Na 11,5 uur lopen smaakt zo’n bak snert nog lekkerder dan dat ‘ie al is.

Ondanks de mist , wat ons wel degelijk parten heeft gespeeld, het gemiste stuk aan het eind en de 11,5 uur, was de sfeer supergezellig en de stemming opperbest. We hebben allemaal zoiets van: Volgend jaar weer!! De aanmelding is alweer onderweg.

Organisatie bedankt en tot ziens in 2012!

“Wandelclub Ome Loeks”

Groningen